

Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Крупської
Ім. Д. ЧИЖЕВСЬКОГО

контрольний екземпляр

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

№ 150 (2722).

СУБОТА,

15

ГРУДНЯ
1979 року.

Ціна
2 коп.

13 грудня одинадцята сесія Верховної Ради Української РСР дев'ятого скликання продовжувала роботу. Засідання відкрив Голова Верховної Ради УРСР М. У. Білий.

У дебатах по доповідях «Про Державний план економічного і соціального розвитку Української РСР на 1980 рік і хід виконання Державного плану економічного і соціального розвитку Української РСР у 1979 році», «Про Державний бюджет Української РСР на 1980 рік і звіт про виконання Державного бюджету Української РСР за 1978 рік» і співдоповіді постійних комісій Верховної Ради УРСР виступили депутати В. П. Злобін (Чубарівський виборчий округ, м. Київ), М. Т. Юрченко (Лохвицький виборчий округ, Полтавська область).

З заключним словом у першому питанні порядку денного виступив заступник Голови Ради Міністрів Української РСР, голова Держплану УРСР депутат В. А. Масол. Одногослоно приймаються Закон Української РСР про Державний план економічного і соціального розвитку Української РСР на 1980 рік і постанова Верховної Ради Української РСР про хід виконання Державного плану економічного і соціального розвитку Української РСР у 1979 році.

З заключним словом у другому питанні порядку денного виступив міністр фінансів УРСР В. П. Козерук. Одногослоно приймаються Закон Української РСР

СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

про Державний бюджет Української РСР на 1980 рік і постанова Верховної Ради Української РСР про затвердження звіту про виконання Державного бюджету Української РСР за 1978 рік.

Депутати переходять до розгляду третього питання порядку денного.

З доповіддю про проект лісового Кодексу Української РСР виступив міністр лісового господарства УРСР депутат Б. М. Лук'янов.

Депутати заслухали співдоповідь комісії законодавчих передбачень, по сільському господарству, по охороні природи Верховної Ради УРСР у третьому питанні порядку денного, з якою виступила голова комісії законодавчих передбачень депутат В. І. Сиволоб.

У дебатах виступили депутати: Б. М. Свенцицький (Львівський виборчий округ, Волинська область), А. М. Гіренко (Дніпровський виборчий округ, Херсонська область), Г. К. Петренко (Корсунь-Шевченківський виборчий округ, Черкаська область), С. Е. Полтвський (Вижницький виборчий округ, Чернівецька область), П. Т. Барчук (Рогатинський виборчий округ, Івано-Франківська область).

Доповідачі і депутати підкреслювали, що великі зміни,

які відбулися в економічному, політичному і соціальному житті нашої країни, поставили на порядок денний питання про оновлення всього нашого законодавства, приведення його у відповідність з потребами суспільства розвинутого соціалізму, з заздалегідь комуністичного будівництва. Це, безсумнівно, стосується і законодавства про ліси, які мають величезне народногосподарське значення. КПРС і Радянська держава виявляють про їх охорону і примноження постійну турботу.

Одногослоно приймається Закон Української РСР про затвердження лісового Кодексу Української РСР.

Потім з доповіддю про затвердження указів Президії Верховної Ради Української РСР виступив секретар Президії Верховної Ради Української РСР депутат Я. Я. Колотуха.

Депутати одногослоно приймають закони Української РСР про внесення змін і доповнень до законів про районну, міську, районну в місті, селищну і сільську Ради, а також закони і постанови про затвердження указів Президії Верховної Ради УРСР, прийнятих у період між сесіями.

Трудящі республіки разом з усім радянським народом, одногослоно відзначили учасників сесії, успішно ві-

тують в життя соціально-економічну програму, намічену XXV з'їздом КПРС. Те, що зроблено за чотири роки п'ятиріччя, — хороша основа для прискорення нашого руху вперед, здійснення нових відповідальних завдань, поставлених партією.

Чіткими орієнтирами в грандіозній творчій роботі озброюють комуністів, усіх трудящих рішення листопадового (1979 р.) Пленуму ЦК КПРС, промова Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва. Ці надзвичайно важливі документи, які повсюдно викликали новий приплив енергії, націлюють на максимальне використання величезних можливостей економічного потенціалу країни. На активну участь у всенародному змаганні за підвищення ефективності виробництва і якості роботи. Йдучи назустріч 110-й річниці з дня народження Володимира Ілліча Леніна, XXVI з'їзду КПРС і виборам до Верховної Ради УРСР і місцевих Рад народних депутатів, трудівники міста і села республіки доб'ються нових перемог, успішно виконають і перевиконають планові завдання і взяті соціалістичні зобов'язання.

Одинадцята сесія Верховної Ради Української РСР дев'ятого скликання завершила роботу.

(РАТАУ).

ПЕРЕДМОВА ДО ПОЛІТЗАНЬ

ТИ ЗОБОВ'ЯЗУЄШСЯ

Методична рада кабінету політосвіти Кіровоградського райкому Компартії України розробила рекомендації для чергових занять у комсомольських, політичних та економічних гуртках, школах комуністичної праці.

Сподіваємось, вони допоможуть слухачам і пропагандистам області поєднати вивчення матеріалів листопадового (1979 р.) Пленуму ЦК КПРС, другої сесії Верховної Ради СРСР десятого скликання з практичною діяльністю.

У ГРУДНІ північного року в січні наступного року в комсомольських політичних та економічних гуртках, у школах комуністичної праці рекомендується провести заняття на тему «Твоє соціалістичне зобов'язання». Заняття зобов'язання відіграє велику роль у житті комсомольця. У листопаді XXV з'їзду КПРС про комплексний підхід до розв'язання соціально-економічних питань діяльності трудящих колективів.

Пропонується такий порядок розробки планових завдань та обґрунтування особистих (бригадних) зустрічних планів і соціалістичних зобов'язань слухачів:

- визначення загальних напрямів змагання;
- підготовка до розробки зустрічних планів і зобов'язань;
- розрахунок зустрічних планів і соціалістичних зобов'язань;
- надання слухачам допомоги у виконанні взятих зобов'язань.

У ході підготовки до занять на тему «Твоє соціалістичне зобов'язання» пропагандист повинен допомогти слухачам оволодіти методикою розробки та економічного обґрунтування зустрічних планів і зобов'язань, особливих рахунків економічних матеріальних та енергетичних ресурсів,

виконання кожним слухачем своїх зобов'язань за рік, що минає, а також розрахувати середній виробіток для працівників основних професій і порівняти з фактичним виробітком кожного слухача.

Працівники економічних служб мають допомогти слухачам визначити темп зростання продуктивності праці на період, який планується, підготувати для кожного з них розрахунок листи розробки та обґрунтування особистих планів і соціалістичних зобов'язань.

Пропангандист може побудувати заняття за такою примірною схемою: після організаційного моменту (формулювання теми і мети занять) керівник бригади (дільниці, цеху) інформує слухачів про завдання у сфері збільшення випуску продукції та підвищення продуктивності праці, які колектив виконуватиме наступного року. Далі на конкретних прикладах пропагандист наочно показує порядок розрахунку особистих і зустрічних планів і зобов'язань.

Після цього слухачі виступають з обґрунтуванням та захистом зустрічних планів і зобов'язань. Підбивши підсумки занять, пропагандист дає слухачам практичні завдання.

Річний зустрічний план слухачів за обсягом виробництва розраховується, виходячи з базового годинного виробітку продукції, фактично досягнутого минулого року, корисного фонду робочого часу в

розрахунковому році та плану підвищення продуктивності праці. Базовий виробіток визначається як фактично досягнутий годинний виробіток кожного слухача, але він може бути нижчий за середній виробіток робітників цієї професії даної виробничої дільниці. Для слухачів, які за базовий період не виконали норм виробітку, за основу береться середній виробіток усіх робітників даної професії.

Темп продуктивності праці визначається самим слухачем, виходячи з планового завдання підвищення продуктивності праці для бригади (дільниці, цеху) і рівня своєї кваліфікації, професійної майстерності та наявних резервів виробництва. Разом з тим пропагандист з допомогою працівників економічних служб, керівництва виробничої дільниці, де працює слухач, повинен паліти слухачів на взяття підвищених соціалістичних зобов'язань і допомогти їм визначити конкретні шляхи для успішного виконання. Важливо також, щоб слухачі передбачили у зобов'язаннях свою участь у боротьбі за підвищення якості продукції, за економію та бережливість, оволодіння суміжними професіями, участь у раціоналізаторській роботі, у громадському житті, підвищення свого культурного рівня. Всі ці зобов'язання та відмітки про їх виконання записуються до особових рахунків, які необхідно записати на всіх слухачів нікіл — учасників змагання за дострокове виконання завдань десятої п'ятиріччя.

Т. ГАРІНА,
завідуюча кабінетом політосвіти Кіровоградського райкому Компартії України.

ТУТ БУДЕ ТЕАТР

Учора у Кіровограді відбувся урочистий мітинг, присвячений початку будівництва нового приміщення музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького.

Відкрив мітинг перший секретар міськомуніпарті В. О. Сокурченко.

Промовці — інженер заводу «Червона зірка» О. О. Волошин, перший секретар міськомуніпарті комсомолу М. М. Сірик, народна артистка УРСР Л. П. Тімош, старший виконроб будівельного управління № 3 тресту «Кіровоград-

міськбуд» О. І. Яржухін — підкреслювали значимість цієї події у культурному житті Кіровоградщини — батьківщини корифеїв українського театру.

Перший кіш землі з котлована доручили виїняти ударнику комуністичної праці екскаваторникові В. М. Кареліну. Глибоко символічно, що під фундаментом театру буде й земля, привезена з хутора Надії.

На мітингу виступив секретар обкому Компартії України А. І. Погребняк.

Переможці з «Технолога»

Підбито підсумки обласного конкурсу на кращу лекторську групу студентських будівельних загонів, який обком комсомолу провів разом із обласною організацією товариства «Знання».

У третьому трудовому семестрі студенти та учні тех-

нізмів Кіровоградщини прочитали 365 лекцій.

Переможцем стала лекторська група СБЗ «Технолог» Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування.

В. КАСЯНЕНКО,
завідуюча лекторською групою обкому ЛКСМ України.

Немає потреби зайвий раз нагадувати, якого значення набуває нині бережливе, економне витрачання електричної енергії. Бороться за економію і бережливість і кіровоградці. Але по-різному. Такі висновки зробила наша рейдова бригада, побувавши на кількох підприємствах, в організаціях і установах.

У кінці листопада на своєму засіданні міський комітет народного контролю гостро критикував адміністрацію заводу крупнопанельного домобудування за неекономне витрачання електричної енергії. Як і висновки зроблено?

світло, виходячи, одна з них незадоволено буркнула:

— Це що, кожного разу вклучай — виключай? Не мала клопоту...

І підтримали інші. Ог-же, тут не проводять роз'яснювальну роботу

Чи все залежить від електрика?

— Абсолютно конкретні, — поаїдомив директор заводу А. М. Кирилюк. — Зібрали всіх спеціалістів, керівників виробничих підрозділів і попередили, що за перевитрату електроенергії кожен буде платити штрафи з власної кишені.

Додамо, місяць тому навіть у порівняно невеликому директорському кабінеті світило аж 16 люмінесцентних ламп. З приходом А. М. Кирилюка достатньо виявилось всього чотирьох.

Словом, сьогодні на заводі крупнопанельного домобудування електроенергія витрачається тільки в необхідній кількості.

Трохи інше ставлення до використання електроенергії спостерігається на Лелеківському промисловому вузлі. Так, у складському приміщенні фірми «Вузля» недоцільно щогодини витрачається на освітлення 320 ват енергії. Хоч у приміщеннях при досить високій температурі повітря наводві зовсім не злино, включають електропідігрівачі.

Дещо більше контролю за використанням електроенергії в обласній оптовороздільній конторі фірми по торгівлі одягом. Електрик А. І. Біденко поставив на належний рівень боротьбу за економію світла. На стінах прикріплені заклики, що спонукають до цього. Але чи не занадто? У кімнаті зразків, наприклад, у хмарний день працювати без штучного освітлення темнузато. Складлося враження, що його вимкнули щойно, бо слух про рейдову бригаду поширюється швидко.

Здивувало й інше. Одна з кімнат заллята яскравим світлом кількох люмінесцентних ламп. За столами біля обчислювальних машин — нікого. За кілька хвилин двоє діачат повернулися, зайняли робочі місця. На запитання, чи не могли б вони виключати

серед працівників, не знають вони справжньої ціни кіловата енергії для держави. На таке звинувачення електрик тов. Біденко заперечував:

— Це не наші працівники. Вони — з обчислювального центру, а тут тільки кімнату орендують. Ми виставляємо рахунок за електроенергію, а обчислювальний центр оплачує.

Словом, позиція електрика — не з моєї кишені, діачат — обчислювальний центр заплатить!

Перевитрату електроенергії виявлено й на обласній торговельній базі «Укротекстильпром».

Іа всі «рекорди» по безгосподарному витрачання електроенергії серед цих об'єктів, фірма і баз побіла база «Укротекстильпром». Досить потужні електролампи тут горять біля вхідних дверей у складі, під невисаючі, де розганяються транспорт (серед білого дня), навіть у кабінеті плановиків, хоча їх там тривалий час немає ні душі.

— Скільки тому Мухіну не кажи, — як горохом обстину, — це відповідальні працівники про свого електрика. І, виявляється, лиш він знає, як можна вимкнути єдину, що залишилася ще цілою в довгому ряду, лампочку під навісом. Ніхто з працівників складу теж, крім Мухіна, не знає, навіщо світають сигнальні пожежні лампочки і що робити, якщо когось із них перегорить. Світають, то й хай собі світають... Як і в складі № 1, де нікого немає, а з підпора десятка світильників узведено «крутять» диск електролічильника. Мабуть, це не стільки в компетенції Мухіна, як завідувачого складом. Не виконують тут елементарних правил господаря: «Виходиш з приміщення — вимкни світло!»

Не адалося знайти відповідального за витрачання

Комсомольський Прожектор

СТОРИНКА ОБЛАСНОГО ШТАБУ

на електричної енергії у Компанійській райсільгосптехніці. Між тим, тут грубо порушують інструкцію техніки безпеки при використанні (незаконно!) електронагрівальних приладів. Так, у душовій встановлено саморобний електрододаток для нагрівання води, який щогодини поглинає до 10 кіловат енергії. В одному з боксів для машин, закритому на замок, світають дві 200-ватові лампи. І невідомо, чи довго б вони ще світили, якби біля дверей не зупинилися члени рейдової. Тоді прийшов похмурий чоловік, відкрив двері, вимкнув світло і пішов дообідувати.

Понад 24 тисячі кіловат-годин електроенергії перевитратила з початку року Кіровоградська база комплектації сільгосптехніки.

— У нас немає іншого виходу, як використовувати для обігрівання приміщень електропідігрівачі, — говорить керуючий Б. Г. Максимов. — Збудуємо ось до нового року котельню, то й не буде перевитрати.

На перший погляд, справа й іншого виходу немає. Проте, споживання струму можна б значно зменшити, якби замість електрообігрівальних приладів, де можливо, користувалися звичайними плитками (є і дрова, і вугілля).

Отже, якщо на обласній базі «Укротекстильпром» всю вину складають на електрика О. Мухіна, то на базі комплектації сільгосптехніки на електрика ки-вати не доводиться. Про економію електроенергії тут повинні в першу чергу подумати керуючий тов. Максимов і головний інженер тов. Горюхов. Радимо їм та й іншим керівникам скористатися досвідом вищезгаданого директора заводу крупнопанельного домобудування А. М. Кирилюка у боротьбі за економію електричної енергії.

Рейдова бригада:

М. МАТВЕЄВ — позаштатний інспектор міського комітету народного контролю; П. СЕСЛОВ — старший інспектор обласного підприємства енергозбуту; О. ЄФІМОВ, В. БУШМАН — працівники телерадіокомітету; А. ЧЕКМЕНЬОВ — заступник голови обласного штабу «Комсомольського прожектора»; Р. МАРЧЕНКО — спеціаліст «Молодого комунара».

Малозісківський райком комсомолу провів рейдові перевірки витрачання паливно-енергетичних ресурсів у колгоспах і радгоспах, райсільгосптехніці, на комбінаті хлібопродуктів, у яких взяли участь 67 комсомольців, членів штабів і постів «КП».

Як зреагують на безгосподарність

ПІСЛЯ РЕЙДУ

Під час рейдів виявилось, що в колгоспах імені Леніна, імені Ватутіна, радгоспі «Україна» порушують раніше розроблені заходи по використанню паливно-енергетичних ресурсів. Так, у тракторній бригаді радгоспу, яку очолює тов. Лось, марно витрачаються бензин і солярка, погано зберігається мастило. Інженерна служба під керівництвом тов. Флорі, керівництво радгоспу, штаб «КП» випустили це з поля зору. Про виявлені недоліки було повідомлено районному комітетові народного контролю, який оголосив догану головному інженерові радгоспу.

Про результати рейдів райком комсомолу сповістив комітети комсомолу колгоспів і радгоспів, райсільгосптехніки. Тепер чекатимемо повідомлень про вжиті заходи.

Чекатимемо і редакція «Молодого комунара».

В Олександрівському районі за 10 місяців ін-

тентного року заощаджено 1493,5 тисячі кіловат-годин електроенергії, або близько 5 процентів від витраченої. У тому числі колгоспами — 205 тисяч кіловат-годин. В окремих господарствах зекономили значну кількість паливно-мастильних матеріалів: у колгоспі «Росія» — 117 тонн дизельного пального, 17,3 тонн бензину різних марок, 8,5 тонн мастила, в колгоспі імені Держинського — 19 тонн бензину і 16 — дизельного; в райсільгосптехніці за рахунок виключення багатьох даних у години максимуму завантаження електрододатків тільки в третьому кварталі

опалилося за рахунок електроенергії. Тому перевитрати її підприємством становить більш як 2800 кіловат-годин.

На Фундуківському хлібоприймальному підприємстві не відключений один трансформатор, хоч його робота необхідна лише на час приймання зерна. Тут відсутній контроль за витрачанням бензину, внаслідок чого виявлено припинки в шляхових знаках шоферів.

В окремих господарствах могли б мати значну економію, якби дільничним був контроль за всіма ділянками виробництва і окремими працівниками, які причетні до витрачання паливно-енергетичних ресурсів. Так, у колгоспі «Росія», що загалом має економію, у день перевірки на молочнот-

заощаджено 51,4 тисячі кіловат-годин електроенергії; в Цибулівському відділенні райсільгосптехніки внаслідок зміни технології нагрівання ланок гідро-транспортів в електропечях до кінця року буде зекономлено 97 тисяч кіловат-годин енергії.

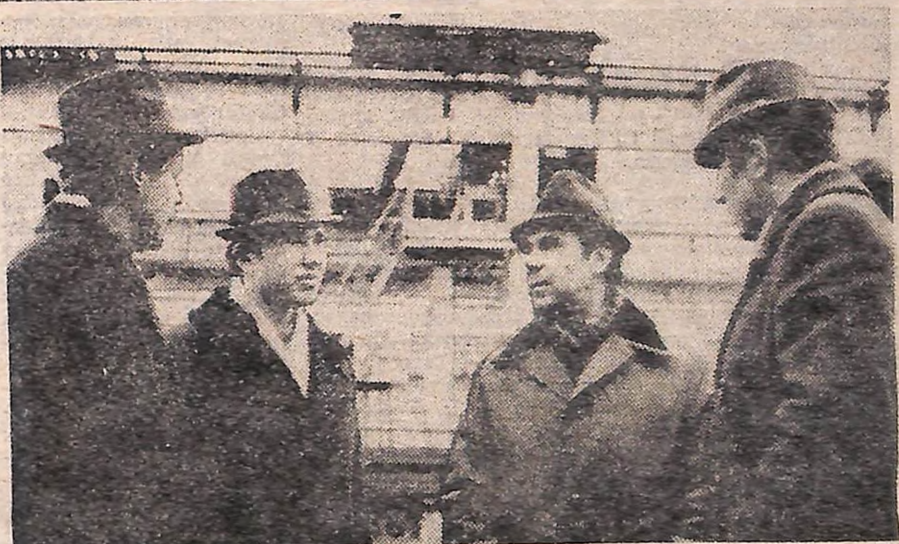
Однак масовий рейд-перевірка витрачання паливно-енергетичних ресурсів, у якому взяли участь 17 штабів «КП», 5 членів районного штабу «Комсомольського прожектора», 14 спеціалістів сільського господарства й енергозбуту, виявили і факти безгосподарності.

Так, на Цибулівському хлібоприймальному підприємстві не розроблено заходів по підготовці електрогосподарства до роботи в осінньо-зимовий період, не призначено людей, які відповідали б за це. Результат: невикористання на повноту тут котельні, приміщення пожежного депо, вагової і прохідної

варний фермі і в цехах штахофабрики горіли лампочки, бо вікла з брудними шматками пропускали мало дешевого світла. Водії автомашин цього господарства тт. Васильченко і Башняк перевитратили відповідно 848 і 730 кілограмів пального. Серед білого дня освітлюються електрикою ферми в колгоспі імені Держинського (завідуючий тт. Губола і Писежний). Не оснащені терморегуляторами електропідігрівальні прилади в колгоспі імені Свердлова, що в години максимуму навантаження на електромережу завдає збитків усієї енергосистемі району. І цілком відповідає дійсності не псує за це керівники середньої ланки і спеціалісти.

Виявлено ряд порушень при користуванні електроенергією також у колгоспі «Скря».

Висновки рейдів надіслали в комітети комсомолу згаданих підприємств і колгоспів та в районний комітет народного контролю. «Молодий комунар» опублікує їхні відповіді.

На знімку: директор заводу крупнопанельного домобудування А. М. КИРИЛЮК (перший зліва) з членами рейдової бригади. Фото О. ЄФІМОВА.

Часто у вітринах «Комсомольського прожектора» читаєш, наприклад, поздравлення з нагоди свята чи трудового досягнення. А чи не краще було б з цього приводу просто випустити гарно оформлену «блискавку»?

Зізнаюсь відверто: у минулому і наш «Комсомольський прожектор» іноді виконував не свою місію. Після критики на комсомольських зборах штаб «КП» переглянув свою роботу. Став регулярно проводити рейди на теми «Жизнь, дисципліно!», «Енергія».

Штаб подікався витрачанням електроенергії в ремонтній майстерні, на

станції технічного обслуговування і мазутно-насосній станції. Скрізь виявили значну перевитрату. Відразу ж підготували черго-

ругі, на мийці машин замість дванадцяти потужністю 40 кіловат поставили атрое слабші, гвинтові насоси потужністю 7,5 кіловат за-

приємстві не вистачає кри-тих гаражів для всіх автомашин, у кабінеті безпеки руху мало — наочності, на ділянці діагностики авто-

мастила, брудної води, біля складських приміщень не укомплектовані пожежні щити...

І ще одна особливість нашої щоденної діяльності. Штаб «КП» діє у тісному контакті з групою народного контролю і з радою молодих радгоспів, яких у колективі понад 20. В активі творчої молоді — розробка і введення в дію подрібнювача до кукурудозбирального комбайна «Херсон-7», зміна конструкції рамки мийної машини, переобладнання комбайна СК-4 для збирання трава на силос та інші нововведення, щорічний економічний ефект від яких —

28 тисяч карбованців.

І нині молоді умільці працюють над удосконаленням конструкції збиральної техніки, фермських механізмів, поліпшенням умов праці тощо. Штаб «КП» часто підказує їм, на що треба звернути увагу на даному етапі. Отак спільними зусиллями добиваємось того, що райсільгосптехніка з кожним роком все краще справляється зі своїми завданнями по ремонті сільськогосподарських механізмів.

Н. РОМАНОВА,
інженер Олександрівського райсільгосптехніки.

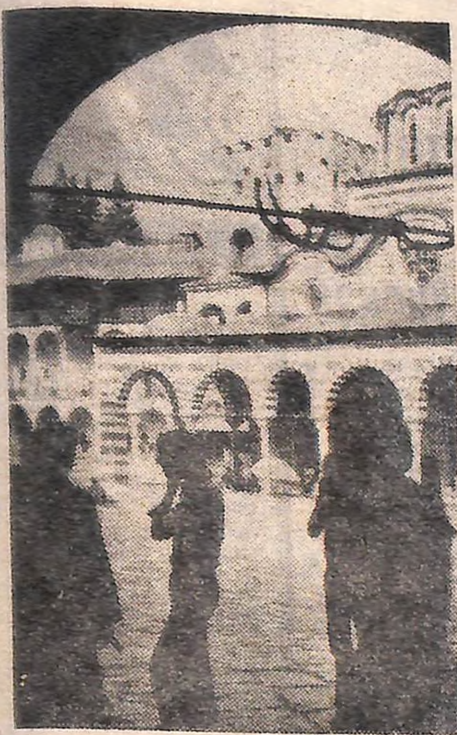
ВІДПОВІДЬ—ПРОТЯГОМ ДНЯ

вий випуск «КП», про наслідки перевірки повідомили керівників виробничих підрозділів. Конкретні відповіді одержали буквально ті ж доби. Нам повідомили, що в цеху ремонтної майстерні лампи розжарювання замінили на

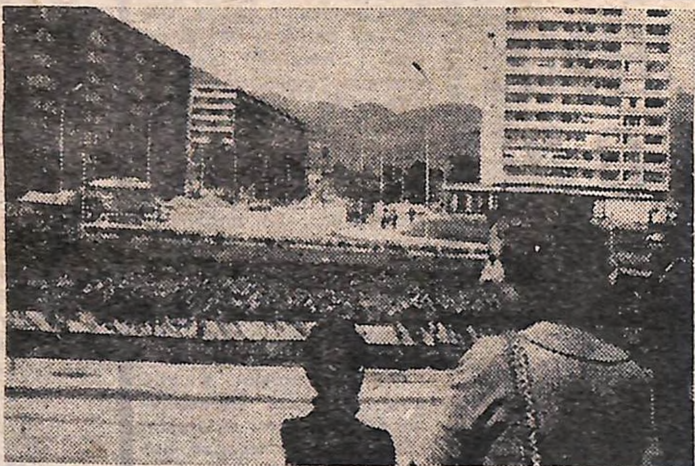
мініли на шестеренчасті потужністю 5 кіловат.

Останній рейд штаб «Комсомольського прожектора» провів під девізом: «Техніка безпеки — безпека техніки». В ході його виявлено ряд серйозних недоліків. Так, на під-

машин в оглядових ямах не закінчено обладнання низьковольтного освітлення, на заточувальному верстаті немає запасного блокування. Помітили «прожектористи» й те, що на ділянці миття і розбирання вузлів — цілі калюжі

На знімках: на вулицях столиці НРБ — Софії (фото вгорі); Рилський монастир, колись тут започаткувалася культура болгарського народу (фото внизу ліворуч); молоде місто Сливен, побудоване у малявничому сузір'ї гір. Фото В. КОВАЛЕНКА.

Думка читача

БАТКИ і діти. Споконвічна проблема не втрачає своєї актуальності й сьогодні. Як виховувати підрастаюче покоління? Чи слід сліпо дотримуватися «моді» в гонитві за скороспеченими аундеркіндами, чи намагатися перш за все формувати в дитині громадянина, який був би небайдужий до всіх складних явищ сучасності? Що вибирати підліткові: міщанський затишок чи нелегкий шлях самоутвердження?

не завжди виправданим вчинкам Олега і Альоші. В. Хобта зіграла цю роль із розумінням психології підлітка. І симпатії глядачів на боці Каті.

Чудово зіграла роль Софії Платонівни — столичної міщанки, яка засліплена материнською любов'ю, будь-що хоче бачити сина видатним музикантом, забуваючи про всіх і все на світі, — заслужена артистка УРСР С. Мартинова.

Для глибшого розкриття внутрішнього світу персонажів автор ставить кожен образ у конфліктній ситуації. Ще в заязці п'єси

інської мови Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

Коментар фахівця

У п'єсі є певна складність. Вона написана для ТЮГ, тому що головні герої — підлітки. Проблема вибору життєвого шляху, пошук критеріїв оцінки характеру людини, яку порушує п'єса, теж має певну виконувальність.

Але перш відкрити вікно ринку між акторами

упевненості на право вирішувати долю сина, мати Альоші Софії Платонівни (заслужена артистка УРСР С. Мартинова). Актриса грає пристрасно, цілеспрямовано, підкреслює своєю безмежною вірою в правду події, які відбуваються на сцені.

Постунається їм у внутрішній переконаності і зовнішній виразності заслужений артист УРСР І. Кравцов, у ролі батька Альоші.

Близька до Софії Павлівни у своєму бажанні формувати людину за заданою схемою старша сестра Каті — Жанна (засл. арт. УРСР М. Ярши), яка прагне до педагогічної діяльності, не маючи відповідних знань.

Закладена у п'єсі проблема становлення особистості, вибору життєвого шляху підійшла на другий план. У виставі акцентується народження першого кохання, ставлення оточуючих до закоханих. Тим самим суспільно важлива проблема підмінюється проблемою особистого характеру.

І якщо автор п'єси доброзичливо підіймається над своїми героями, які потрапляють у незвичайні обставини, то режисер вистави вважає, що ці обставини є наслідком характерів дійових осіб, і зовсім не їх. Істинний же конфлікт п'єси — зіткнення різних світоглядів, у результаті якого ламаються старі уявлення, утверджуються нові. У виставі цей конфлікт завуальовано, оскільки навігація безпідставно покладається на взаємний героїв.

П'єса, яку взяв у роботу театр, проблематична, порушує актуальні, суспільно важливі питання, сюжет її динамічний, цікавий. Вистава могла б стати подією у театральному житті Кіровоградщини, але, на жаль, цього не відбулося.

В. МУРАВИЦЬКИЙ,
кореспондент позастатного відділу естетичного виховання
«Молодого комунара».

„Московські канікули“ по-кіровоградськи

Цих проблем торкається п'єса А. Кузнецова «Московські канікули», яку поставили митці обласного музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького.

За жанром це лірична комедія. Смішні ситуації, в які потрапляють персонажі вистави — московські школярі Альоша Жданович (арт. А. Косаченко) і Олег Шорохов (арт. А. Кравцовський), — змушують глядачів замислитись над характерами і вчинками глядачів. А ліризм п'єси в її недовозначному розв'язанні основної проблеми: які дороги обирати завтрашнім громадянам нашої країни?

Крізь м'який ліризм образів Альоші і Олега, а також крізь сатиру, відчутну в образі Софії Платонівни, проступають серйозні проблеми, які актори з успіхом донесли до глядача.

Стурбованість проблемами виховання особливо відчутна в діалогах і монологів Каті Круглової (арт. В. Хобта) і Бориса Павловича (заслужений артист УРСР І. В. Кравцов). «Я не знала, що у вас у столиці міняють обличчя», — слова школярки Каті — це, по суті, виклик міщанству Софії Платонівни, нерішучості Бориса Павловича,

назріває зіткнення між Олегом і Альошею та Катєю, до якого призводить дитяча брвада хлопців.

Нездорова атмосфера в сім'ї Ждановичів теж породжує зіткнення між Софією Платонівною, Борисом Павловичем і Альошею.

Цікавий конфлікт між Жанною і Катєю Кругловими. Манірність Жанни викликає у глядача сміх, тоді, як за безпосередністю і наївністю Каті ми відчуємо внутрішнє багатство її душі. І не випадково саме Катя допомагає Альоші відчувати в собі справжню людину, а не мамино синка і нікчему, яким він виступає на початку п'єси.

Головних дійових осіб — Катю, Альошу і Олега — об'єднує те, що вони не хочуть жити так, як їм нав'язують Жанна і Софія Платонівна, тобто стати в шістнадцять років пристосованими і конформістами. Вони хочуть самі будувати своє життя, хоч це іноді буває дуже непросто. Вони вітаються у собі кращі риси нашого сучасника — наполегливість, рішучість, непримиренність до всього, «благополуччя», апатичності у собі і в своєму майбутньому.

Ю. СКЛЯНИЧЕНКО,
асистент кафедри укра-

та образами, які вони створюють, змісті, в основному, поділяють ці труднощі.

У першу чергу, мені здається, слід відзначити артиста А. Косаченка (Альоша Жданович), який зміг вибудувати пластичний малюнок ролі відповідно до вікових та психологічних особливостей героя. На наших очах хлопчик, що беззаперечно підкоряється волі матері, вирішує в люба, який має свої переконання і відстоює їх.

Схильною до жадібного до вражень постає перед нами Катя Круглова — тобто більша школярка, що приїхала до Москви на канікули. Неприязнь до неправди, брехливого, глумливого — такими рисами наділяє свою героїню артистка В. Хобта, яка прагне показати кристалу думку, безкомпромісність, максималізм та рішучість, які властиві цій віковій категорії.

Один із головних героїв п'єси Олег Шорохов. Змушений у силу обставин віддавати себе за Альошу Ждановича. На палі, виконавцем ролі Шорохова — артисту А. Кравцовському — ніколи бракує органічності, віри в обставини. Відсутність «життя людського духу» автор намагався сховати за зовнішнім малюнком ролі, за надмірною метушливістю, за демонструванням неіснуючих почуттів.

Переконлива у своїй

КОНКУРС

„ЕРУДИТ“

Тур третій

«Відтоді, як «Молодий комунар» опублікував завдання першого туру конкурсу «Ерудит», я справді переживаю у своїй душі». — А. КУМАНСЬКИЙ (Кіровоград) — 61; С. СКІБЛОВ, Тихих листів багато. У них ви, шановні учасники, розповідате про роботу над своїми кросвордами, ділитеся знахідками, відкриттями. Подаєте жорі багато пропозицій. Безперечно, ми враховуватимемо їх при підготовці наступних турів.

Багатьох із вас хвилює таке питання: «Чи обов'язково полснювати загальновідомі слова?» Відповідаємо: не обов'язково, якщо вони справді добре відомі.

У другому турі з'явилися нові учасники конкурсу. І цікавить, чи є ще шанси на перемогу, якщо у попередньому турі вони участі не брали. Безперечно, є. Ось приклад. Ірина Солонар із Новоархангельська взяла участь тільки у другому турі і має 41 очко. А в багатьох учасників після двох турів очок менше. Словом, усе у вас попереду, шановні ерудити.

А тепер про стан справ після другого туру. Лідирів П. БІЛІЦЬ (с. Добрянська Вільшанського району) — 110 очок. Далі йдуть Т. ЛОГВИНОВА, В. ТУПЧИЙ (Кіровоград), С. Н. ОСАДЧУК (Гайворон) — 86; І. МЕЛЬНИК (Олександрія), В. САВЕЛ'ЄВА (Кіровоград) — 85; С. ЄЛИНЕЦЬКА (Кіровоград), Л. КИЗЮН (Мала Віска), Г. КУЦОВСЬКА (с. Кальніболота Новоархангельського району) — 84; В. ГЕРАЩЕНКО (Кіровоград) — 81; В. ЛІЦУК (Знам'янка) — 78; С. МАСЛОВ (Кіровоград), О. НЕКРАСА (Олександрія) — 77; В. СТЕЦЕНКО (Кіровоград) — 75; О. РОМАНОВ (Кіровоград) — 74; О. ГОЛУБ (Кіровоград) — 69; В. ДОЦЕНКО (с. Коритно-Забутинське Вільшанського району),

Л. ПУГАЧОВА (Новоархангельськ) — 68; О. ФАБЕЛЬ (Кіровоград) — 67; А. РЕДЬКО (Світловодськ) — 62; А. КУМАНСЬКИЙ (Кіровоград) — 61; С. СКІБЛОВ, Тихих листів багато. У них ви, шановні учасники, розповідате про роботу над своїми кросвордами, ділитеся знахідками, відкриттями. Подаєте жорі багато пропозицій. Безперечно, ми враховуватимемо їх при підготовці наступних турів.

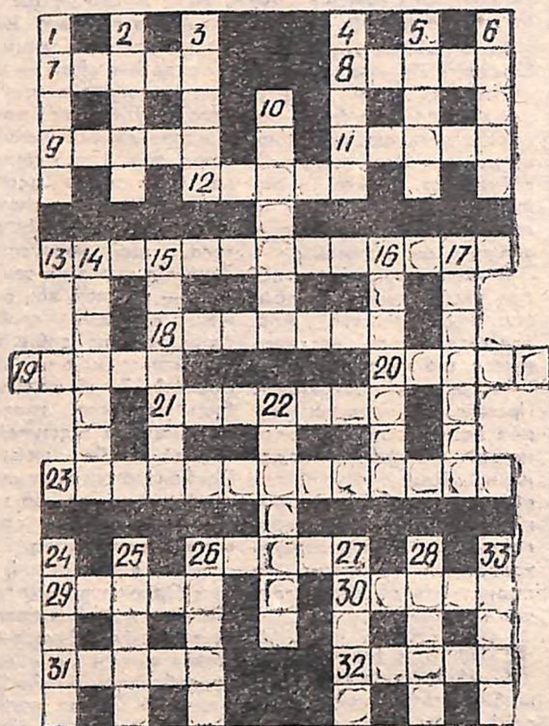
П. ОНИЩЕНКО (Кіровоград) — 43; І. СОЛОНАР (Новоархангельськ) — 41; М. ТКАЧЕНКО (Світловодськ) — 37; Б. КРИШКІН (Кіровоград) — 35; С. ЗАПОРОЖАН (Кіровоград) — 34; Л. РЕШЕТНИК (Кіровоград) — 27; А. ГОНДЯ (с.мт Олександрівка) — 26; М. НАСІННИК (селище Першотравневе Долинського району) — 24. Правильні відповіді на кросворд П. Бляшун тані: ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Кекс. 5. Орда. 7. Фонтан. 8. Оліфа. 10. Іноа. 12. Ніт. 13. «Лактан». 14. Єр. 15. Домінанта. 19. Кар. 21. Кос. 23. Амстер-

дам. 27. По. 28. Торшер. 29. Сом. 31. Анди. 32. Олово. 33. Кротон. 35. Чуфа. 36. Торс.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Крап. 2. Кріт. 3. Мо. 4. Стігун. 5. Онис. 6. Агар. 7. Фаланга. 9. Літо. 11. Вона. 13. Доя. 16. Мис. 17. «Ніс». 18. Алей. 19. Код. 20. Ром. 22. Озон. 24. Марнос. 25. Азоа. 26. Етика. 27. Панч. 29. Соло. 30. Морс. 34. Ос.

Жорі розглянуто кросворди, надіслані на конкурс. Для третього туру до друку схвалено кросворд Б. Кришкіна (Кіровоград). Автору нараховується 59 очок (25 ліггових плюс 34 — кількість запитань у його кросворді). Чинаємо інших відповідей, товариші ерудити, до 25 грудня (за поштовим штемпелем). Бажаємо успіхів!

Кросворд

По горизонталі: 7. Населений пункт у Чинтиській області. 8. Опера С. Рахматінова. 9. Герой повісті Т. Пушкіна «Поїздка в село». 11. Приміщення для зберігання літаків. 12. Чергова військова група. 13. Примусова конфіскація майна, що проводиться державною владою. 18. Випробувальний новий агрегат, механізм. 19. Частина заробітної плати. 20. Сировина для виробництва одягу. 21. Відомий італійський архітектор. 23. Наука про рух рідин під дією зовнішніх сил. 26. Народний артист СРСР, актор московського театру ім. Московської Ради. 29. Місто на узбережжі Внутрішнього Японського моря. 30. Повість О. Купріна. 31. Воєрець досконалості. 32. Символ віри; основні світоглядні, переконання.

супотічний теорії антиреволюційний пункт у Чинтиській області. 8. Опера С. Рахматінова. 9. Герой повісті Т. Пушкіна «Поїздка в село». 11. Приміщення для зберігання літаків, автобусів, трилейбусів, на суднах. 4. Урожайний огляд військ. 5. Радянський транзитний радіоприймач. 6. Висушувальний м'який плод кокосового пальми. 10. Музичний інструмент. 14. Місто в Грузії. 15. Літературно-художній журнал, що видається в РРФСР. 16. Поння у нотописі ознак далекості предків. 17. Столиця автономної республіки. 22. Відвага, доблесть. 24. Центр одного зі збройних повстань на Кіровоградщині проти німецьких окупантів у роки громадянської війни. 25. Вид мистецтва. 26. Посуд для паюків у народі. 27. Опера Д. Пуччіні. 28. Хімічний елемент, найпоширеніший. 33. Радянський льотчик-космонавт.

З вікном моєї палати владарює дощ, якому, здається, не буде кінця. Монотонно, розмірено барабанять у шибки холодні краплі, немов хтось сипле горох на металевий лист. У таку погоду у людей, як правило, псується настрій.

А мені — завжди згадується, і найчастіше приємне. Що саме — про це я хочу встигнути поговорити з тобою.

Пам'ятаєш, у перший день мого гостювання в тебе теж задошило по-осінньому, і здавалося надовго.

Та перед світанком про-

чили аж до весни. І був безперервний дощ. Сьогодні він ллє рівно, ляпотливо, немов травнеза злила розгулялася. А потім подме вітер — і дощ січе навскіс, б'є в обличчя, немов батогами, заливає очі. А то сильний вітер гонить стьожки води над землею, закручує їх у перевесла, б'є тебе то спереду, то ззаду. Деякі десятих часу ми ходили в нарядях, немов хлющі. Добре змащені перед виходом автоматично встигали покриватися плямами іржі...

Але найважче переживалися не пролипливий холод, не мокрий одяг, котрий місяцями не висихав, а лише прогрівався в сушилці. Найгірше — сіра, невиразна, стиснута хма-

киття неба, і густою синявою моря, і ніжною зеленою весняної трави. Вчись помічати...

...Ось уже кілька разів, коли починає повертатися свідомість, я відчуваю одне й те ж: немов закінчую розв'язувати якусь складну рівняння, а от останньої правильної формули ніяк не знайду. Мене огортають на якусь мить розгубленість, злість і страх одночасно. Потім непримінний, приглушений дзвін у голові, з нього виникають білі гори, що світаються зсередини і почина-

ють світити, не холодне снігове, а тепле, заспокоїливе. Тепер я стою поблизу і сонлоко п'янів у теплих променях дивного білого світла...

Дощ за вікном шумів не стихаючи, і я був удачливим йому за це. Стояв збенкетований, переповнюючись досі не звіданим почуттям. Мені хотілося зробити щось приємне людям, обняти, приголубити весь світ. Усе навколо здавалося світлим, теплим, як у дитячому сні.

Але дощ закінчився, і люди почали розходитися. Рушила і вона. Не рушила, а немов почала танути. Я відчув, що в кафе раптом стало холодніше, почала густішати темрява... І я пішов услід за жінкою.

Вибігли на тротуарах були заповнені водою, ще збігали струмки по вулицях і останні запізнілі краплини залишали тонкі, мов срібні ниточки, сліди. Ці ниточки зближували у світлі ліхтарів. Але мені здавалося (та й зараз здається), що то дощички засвічувалися, бо пролітали повз неї. Я починав любити вулицю, дощ, бо вони подарували мені зустріч з незнайомкою, котра плила переді мною у світлому ореолі.

Ми розмовляли в той вечір. Точніше, перекинулися кількома фразами. «Вам ніхто не говорив, що ви якась надзвичайна?» «Чому ж, говорили. І не раз». — «Хто, коли не секрет?» — «Мій чоловік».

...А в мене підрастали...

...Все складнішу формулу виводжу щоразу, довші живє в мені почуття злості й незрозумілого холодного страху.

Білі хиткі гори перед тим, як зупинитися, астигають обійти навколо мене, і непримінний дзвін у скронях звучить довго, як симфонія. Через нього, немов через глуху цегляну стіну, ледве пробиваються слова: «Погано, малесенький! Потерпи, потерпи, все буде добре».

Все буде добре... Здається, та жінка, яка говорила ці слова, сама не вірила, що все минеться. У голосі її брили несподівані співчуття і тривога. Та даремно вона старається заспокоювати — мені цього не треба. Я спокійний, бо вже давно знаю, що болю мого ніщо не зніме, не вгамує. Він — не під розкрасним черепом, а в серці, в кожній клітинці мого тіла, ласий, постійний і беззграбний. Я вже навіть звик до нього, і який раптом він припинився. Тоді, напевне, здивувався б...

Можливо, не треба говорити тобі про це, але скажу: я весь час шукав ту жінку. І зимою, і навесні, і влітку. А коли починалися осінні дощі, я майже щодня блукав вулицями. Знав, що все це марно, але сподівався іще хоч раз відчути біле заспокоїливе тепло, глянути в дивні очі...

Пробач, зараз знову... Вже навчився відчувати наближення небути. Перше прийшло, мов блискавка. Я лише встиг помітити металеві кружальця, що ними позначають вуличний перехід (на одному з них я і поскоковнувся), та срібні нитки осіннього дощу у світлому колі ліхтаря. А потім — червоно-чорний спалах в очах — і порожнеча...

...Як довго гудуть дзвони!.. Та притиште ж їх! Залишилося знайти одну правильну формулу, один знак, і тоді я зрозумію все...

Чи все? Здається, я й зараз не зможу відповісти на просте запитання: навчився любити осінній дощ — чи значить це навчитися перемагати себе?..

М. Кіровоград.

Анатолій ПРОСКУРОВ

ЦЕЙ ПРЕКРАСНИЙ ОСІННІЙ ДОЩ

ОПОВІДАННЯ ДЛЯ СИНА

яснилося, і ранок був надзвичайно свіжий — першим сліпучо-білим снігом укрилися гори. Вони засвітилися назустріч сонцю, немов змагаючись, хто дужче променить.

А коли ми знову зустрілися, я помітив, що в тебе почервоніли очі. Чи притомився, чи захворів?

— Мабуть, трохи занедужав. Ось і нежить почався... учора заняття в полі були, змокли. Отож прохолоднув трішки... Та не хвилюйся, хіба це страшно? Прикрутиш — піду в санчастину, вона ж поряд...

Не забув, що поряд. Досить перейти плац, обігнути казарму, і зразу потрапиш у білий затишок, до м'яких, добрих, уважних рук. — Трохи застудився — хіба то вперше? Вдома — пам'ятаєш? — щозими таке траплялося, а живий, як бачиш. А тут загартується. Лише отакі дощі — вони тут часто бувають? Не люблю сірих мжичок... Вони мене нервують.

Це й хвилює мене найбільше. Осінній дощ... Ти обрав собі таку дорогу, що він для тебе буде не просто поганою погодою, котра скоро минеться та й забудеться. Колись, можливо, саме така пролилася мжичка спитас тебе, хто ти є, що можеш.

Я часто розповідав тобі про свою службу на прикордонній заставі. Але, здається, ніколи не скажу, що найтяжче в ній — якраз отакі дощі. Немає гіршого, ніж нервувати через погану погоду: ніхто не розжене хмар, коли вони на місяць, а то й на довго облягають тебе щільним кільцем і безперервно, вдень і вночі, то полсують холодними зливами, то пронизують до кісток голками мряки...

БІЛІ гори. Білі-білі. До схід сонця вони не відбивають променів, вони самі світаються немов із середини, світаються спокійно і могутньо. І тривожно... Стривай, чому білі світло — тривожно? Тревога повинна бути чорною...

А гори спокійні, рухаються, наближаються, схиляються... Ага! Це до мене повертається свідомість...

Ніхто не розжене хмар, коли вони облягають тебе кільцем... Перші осінні зими випали дощами. Десь у середині листопада хмари змінювалися на вершині гір, і сонця ми не бачили аж до весни.

рами одноманітність, з якої, здавалося, немає і не може бути виходу. Бо-на тисно, гне, ламас тебе. Одне прагнення наростає в тобі — скоріше б це закінчилося. З якою надією, розкриваючи очі після сну, кидав погляд на вікно — чи не розвиднилося, на-решті? І щоразу розчаровувався. І в душі накупала злість, котра, не знаходячи віддушину, подвоювалася і потроювалася.

Одного разу відчув, що більше не витримаю, що зараз зірву з плеча автомат і почну розстрілювати похмурі й злі хмари. Це злякало мене — істерика, чи що? Боячись залишитися на самоті, весь вечір провів у караулі, серед солдат. Слухали радіо, грали в шахи, читали вірші, які хто пам'ятав. У вікно з темряви ночі шротно вистрілював дощ, але він не дратував. Навпаки, здавалося, що без нього не було б такого затишку.

Наче нічого не трапилося. Але в нічному наряді дощ видався не таким уже й холодним, вітер — не таким пронизливим, хоча негода гуляла, як і раніше. Я почав думати інакше — і про дощ, і про себе. Це не були якісь особливі думки. Просто я спокійно поглянув на речі. Ну, що з того, що нервувати? Дощ від цього не закінчиться — навпаки, він, як хижак, відчувши слабкість, страх жертви, доб'є тебе. Трохи негеди, а ти вже й розкис? Ти ж людина — будь людиною, тримайся до кінця, не відставай, не вважай себе жертвою. Приблизно так подумав тоді. А ще про те, що треба вчитися володіти собою, виробляти характер.

Були дощі осінні, і не раз. Однак уже ніколи не відчував я до них нелюбові, не злився. Вчився — так, саме вчився — шукати привабливості в осінніх туманах. Ти бачив коли-небудь, які кольори відкриває в таку погоду звичайний сірий камінь, який неспримітне безлисте деревце? Сонце не завжди дає можливість помилуватися чистими фарбами — воно саме прагне підфарбувати, змінювати барви? А в осінній дощовий день раптом відкривається те, що тануло в сонячному промінні, і той же валун гляне на тебе з глибини потьмянілих золотом сонця, і м'якою бла-

ють ворухитися. Тривожить невідомість, як починаю розрізняти людей у білих халатах...

Біла палата — білі гори. Асоціація зрозуміла. Однак, мені здається, снігові вершини, що випромінюють біле заспокоїливе світло, вижили б мені незалежно від кольору літарні...

Отут розповім, як я не тільки переборов у собі нетерпимість до осінніх дощів, а як полюбив їх.

Одного разу ввечері холодний дощ загнав мене у напівпорожнє кафе. Відвідувачів було небагато — добра половина столиків незайнута. А в кутку, біля фікуса, щоб не загорювати входу, зібралось кілька таких же, як і я, перехожих, котрих загнала сльота. Видно було, що це люди не знайомі між собою, потрапили суди випадково — намагалися триматися подалі один від одного, дехто демонстративно струшував вологі з одягу: мовляв, я тут ненароком, от закінчиться непогода — і піду далі.

У залі панували червонуваті напівсутінки, і тому, очевидно, мою увагу привертала світла постать, що стояла трохи осторонь від інших. Я уважніше придивився і вже не міг відвести очей. То була жінка в світлому плащі, що підкреслювала її по-дівоному стрункий стел. Але не одяг утворював навколо неї світле коло — вона, здалося мені, сама світилася. Немов пульсувало в ній біле заспокоїливе сяйво, променілося навколо, освітлюючи і її, й тих, хто поряд.

Людей прибувало, і мене подалі відтіснили (та, мабуть, я сам того хотів) ближче до жінки в світлому плащі. Скоро я стояв уже так близько, що міг побачити її очі. З чим порівняти їх? Перше, що подумалося — такий погляд може бути в чимось ображеної богині. Образа поки що не дійшла до неї, вона змішувалася зі здивуванням і цікавістю, і разом вони підняли брови, зметнули вгору довгі тіністі вій і так замерли. Проте з очей не зникла вічна доброта, вони випромінювали тепло, здалося, здавалося, нагріті все те, на що дивилася ця незнайомика.

Але вражали мене не очі. Мені здавалося, що жінка випромінює біле

«ВІТРИЛА»
ПРОДОВЖУЮТЬ
РОЗМОВУ

„ПОЧУТТЯ
ЧИ
РОЗРАХУНОК?“

«Як бути?» — запитала у «Вітрил» Світлана К., яка повідала ось що: «Зустрічаюся з хлопцем, якого не кохаю. Подруги кажуть: «Дружи, звикнеш, полюбиш. Зараз усі так роблять». А я так не можу, бо відчуваю, що не буду з ним щаслива...»

На Світлані лист надійшло багато відгуків.

ЛИСТ-ОБУРЕННЯ

Світлана М., десятикласниця (с. Злинка Маликівського району):

— Я, наприклад, не уявляю, як можна жити з нелюбою людиною. Як же тоді буде щастя? Ну, ви їдеши заміж за розрахунком, а тоді що? Тобі весь час не вистачатиме того, чого не було — чистого, ніжнього, глибокого почуття. Справжнє почуття ніколи не обміліє! А якщо воно несправжнє, то з часом взаємини злякнуться. Ти відчуватимеш себе самотньою, тобі буде нецікаво, нудно, і врешті-решт сім'я розпадеться. Для чого тоді виходити заміж? Щоб зіпсувати життя собі й іншим? Щоб потім вважати себе невдахою?

Мені 17 років, навчаюся я в десятому класі і теж зустрічаюся з хлопцем. Мені здається, що коли б ми не кохали одне одного, то й не зустрічалися б. Не уявляю, як це можна: з одним зустрічаєшся, а в іншого задиляєшся, бо він подобається більше! Гадаю, що так чинити не варто. Я за справжнє кохання.

Переконана, що Світлана поспішається, коли прислухається до порад подруг. У таких випадках треба розбиратися самій.

ЛИСТ КАТЕГОРИЧНИЙ

Олена і Рая (с. Нерубайка Новоархангельського району):

— Світлано, не розмови своїх подруг ти не зважай, а вибирай правильний шлях сама. З тим хлопцем, якого ти не кохаш, щаслива не будеш. Щастя приходить лише до закоханих людей...

ЛИСТ-ПОРАДА

Ляля Леонова, 17 років (м. Кіровоград):

— Хіба можуть справжні подруги таке радити? Якщо вони — друзі, то повинні говорити правду. А в їхніх словах так мало щирості (якщо вона взагалі там є): «Дружи, звикнеш, полюбиш...» Звикнеш... Слово ж яке знайшли! Ніби до меблів чи іграшок. Хіба до коханого можна звикнути? Той, кого любиш, завжди неповторний. Кожна зустріч із коханим — це свято, це хвилини, коли відкриваєш нові нові багатства у ньому.

Так що, Світлано, всі крапки над «і» став одразу, бо то жакливо, коли зовсім чужі люди змушені бути разом. Ось моя порада. Так буде справедливо і чесніше. І як би тобі не було важко в житті, вір, що справжнє щастя попереду. Воно прийде.

— ПОНЕДІЛОК —

17 ГРУДНЯ

ДРУГА ПРОГРАМА.
10.00 — Новини. 10.20 — Телефільм «Світловодські студії». 10.30 — «Погляд у майбутнє». 11.20 — Телефільм «Танцюють дівчата». 11.40 — «Шкільний скандал». 8 клас. Українська література. 15.55 — Для малюків. «Срібний дзвіночок». 16.20 — К. т. «Головою за професією». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 16.55 — «Гра». Лялькова вистава. 17.40 — Телефільм «Уроки прекрасного». 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Мультифільм. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Фільм-концерт «Ми з тобою, комсомол». 19.45 — Док. телефільм «Відродження» за книгою Л. І. Брежнєва. Фільм 3. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — «В ту далекую осінь». Телевистава. По закінченні — новини.

ПОГОДА

Вдень 15 грудня по області і місту передбачається мінлива хмарність, невеликий сніг, слабка хуртовина. Вітер південно-східний, 7—12 метрів на секунду. Температура повітря по області 2—7 градусів, по місту 4—6 градусів морозу. Видимість на дорогах при снігоїлі 1000—2000 метрів.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

Кіровоградський
інститут
сілськогосподарського
машинобудування
оголошує

набір на заочні та вечірні 6-місячні підготовчі курси для вступу в інститут у 1980 р.

Заняття проводяться три рази на тиждень у вечірній час за програмою вступних іспитів. Приймаються особи із середньою освітою та які навчаються в 10-х класах середніх шкіл, училищах і технікумах.

Подають такі документи: заява на ім'я ректора, квитанція про внесення плати (за вечірнє навчання — 18 крб., за заочне — 20 крб. перераховуються на будь-якому поштово-телеграфному переказі на розрахунковий рахунок 14118 в Кіровоградському міському управлінні Держбанку на ім'я КІСМУ).

Прийом документів починається з 9.00 до 18.30, в суботу з 9.00 до 14.30 за адресою: м. Кіровоград, вул. Орджонікідзе, 5, ауд. 237-А.

РЕКТОРАТ.

Зам. 1049.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українській мові.

БК 34368.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaboratorія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України,
м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індекс 01197.

Зам. № 624.

Тираж 50 500.